

Nagrada Boris Papandopulo **(za autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe)**

Šimun Matišić za skladbu *Pet kratkih priča*, za flautu i komorni gudački orkestar

Skladba *Pet kratkih priča*, za flautu i komorni gudački orkestar, nastala je 2023. godine na poticaj i u suradnji s flautistom Danijem Bošnjakom, na narudžbu Osorskih glazbenih večeri, u okviru kojih je i praizvedena je 19. srpnja 2025. godine, na koncertu Zagrebačkih solista uz Bošnjaka kao solista. Riječ je o peterostavačnom koncertantnom djelu za solo flautu (piccolo, flauta, alt-flauta) i komorni gudački orkestar, koje se već svojim naslovom i unutarnjom organizacijom otvara ideji karakterne raznolikosti, ali pritom ostaje okupljeno jasnom formalnom logikom i čvrstim osjećajem cjeline.

U ovoj skladbi Šimun Matišić pokazuje iznimno sigurnu kontrolu protoka glazbenoga materijala, vrlo pregledno vođen odnos solista i ansambla te trajno prisutnu koncertantnu napetost. Solistička dionica nije tretirana kao izdvojeni virtuozni sloj, nego kao aktivni nositelj glazbene misli, koji se neprestano preoblikuje u dijalogu, suprotstavljanju i suodnosu s gudačkim korpusom. Posebnu vrijednost djela čine ritamska živost, osjetljivost za instrumentalni kolorit i jasno profilirane razlike među stavcima, zahvaljujući kojima skladba djeluje razvedeno, a istodobno čvrsto zaokruženo.

Pet kratkih priča skladba je izrazite kompozicijske koncentracije, mjere i unutarnje logike. U vremenu u kojem se razlika između izvanjske efektivnosti i istinske skladateljske uvjerljivosti nerijetko zamagljuje, ovo se djelo izdvaja upravo time što svoj puni umjetnički učinak postiže bez oslanjanja na vanjske geste, nego snagom promišljeno oblikovane cjeline. Zato *Pet kratkih priča* predstavljaju jedno od najuvjerljivijih recentnih ostvarenja hrvatske suvremene glazbe i zaslužuju Nagradu Boris Papandopulo.

Nagrada Vatroslav Lisinski (za doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu)

Mia Elezović, za sve dosadašnje aktivnosti na promicanju hrvatske glazbe

Jedna od najzanimljivijih glazbeničkih osobnosti naše scene vrsna je pijanistica bogate međunarodne karijere, strastvena interpretkinja suvremene glazbe koja posvećeno i entuzijastično promovira, potiče i izvodi djela hrvatskih skladatelja. Mia Elezović nastupa diljem Europe, Sjeverne i Srednje Amerike te Azije, a nakon angažmana u ansamblu za suvremenu glazbu u Madridu, članica je *Alisios Camerate*, te 2019. godine osniva ansambl za suvremenu glazbu Synchronos u kojem djeluje kao pijanistica, ali i pokretačka snaga. Njezino školovanje obuhvaća studije i usavršavanja u Zagrebu, Beču, Frankfurtu, Lausannei i New Yorku (gdje se specijalizirala upravo za tumačenje suvremene glazbe).

Iz bogatstva sveukupnog dosadašnjeg djelovanja u praizvedbama hrvatskih autora vrijedno je spomenuti i usmjerenost prema trajnom snimanju zanimljivo osmišljenih albuma. Dva je intrigantna solistička nosača zvuka snimila za nakladnika Cantus obuhvativši suvremene živuće skladatelje (*MSGSRV32*) i skladateljice (*Mi*), dok se u komornim suradnjama s mezzosopranisticom Natašom Antoniazzo posvećuje i snimanju hrvatske vokalne lirike iz bazena važne baštine, kao i naručivanju novih djela za tematski CD (primjerice, za albume *Sehnsucht 2025*, i raniji *Träume 2024*). Suradnja s Filipom Novoselom donosi još jedan neuobičajeni album s novim djelima za brač i klavir (*Susreti 2023*), dok se u popisu djela mogu naći i skladbe za kontrabas i klavir, tubu i klavir, ali i praizvedba njoj posvećenoga koncerta za klavir i orkestar *Concerto corale* akademika Davorina Kempfa (uz Zagrebačku filharmoniju na MBZ-u 2013.). Albume s hrvatskom glazbom snimila je i s flautisticom Ivanom Zahirović (2012) i s ansamblom *Alisios Camerata* (2018).

Umjetnica koja ima u opsežnom popisu hrvatskih djela (više od dvije stotine) i brojne praizvedbe, od solističkih klavirskih, do komornih sastava i ansambala, s posebnim je marom uvijek pristupala novim partiturama, a posebno je promišljala kako djela predstavljati u koncertnim kontekstima da bi nastavila život i nakon praizvedbe i/ili snimanja.

Uz aktivnu glazbeničku djelatnost, redovne nastupe na međunarodnim festivalima te suradnje s brojnim istaknutim glazbenicima i ansamblima suvremene glazbene scene, Mia Elezović bavi se i pedagoškim radom, izvanredna je profesorica na Akademiji za umjetnosti i kulturu u Osijeku. U pedagoškom radu posebno naglašava interpretaciju suvremene glazbe, a u sklopu Glazbenih tribina HDS-a vodila je i tečajeve za studente glazbe.

U svojim interpretacijama Mia Elezović „upisuje sebe u zvuk-vrijeme-prostor, te traži, nalazi i poštuje skladateljsku gestu, ali je jednako tako nadograđuje, nadopunjuje i transformira kroz prizmu vlastite interpretativne vizije“, stoji u rečenici jedne recenzije njezinih albuma, rečenici koja može biti primjenjiva na sveukupni pristup ove sjajne umjetnice partituri koju pomno bira ili je naručuje izravno od skladatelja.

Nagrada Josip Andreis

(za iznimne domete u muzikologiji ili glazbenoj publicistici)

Naila Ceribašić, Dora Dunatov i Jelka Vukobratović za urednički, autorski i priređivački rad u multiautorskoj znanstvenoj monografiji: *Rana domaća diskografska industrija: Edison Bell Penkala, Elektroton i Jugoton*; Zagreb: Institut za etnologiju i folkloristiku, Založba Univerze v Ljubljani; Znanstvena založba Filozofske fakultete, 2025.

Pionirski pothvati nerijetko imaju dvojaku prezentnost – kao iznenađujuć podvig vrijedan svih pohvala, ali i kao (najčešće) početni kamen neke buduće jasnije strukturirane formacije. Jedinstvenost predmeta četverogodišnjeg znanstveno-istraživačkog projekta *Diskografska industrija u Hrvatskoj od 1927. do kraja 1950-ih* koji je daleko nadišao početna očekivanja u ovom slučaju otvara prostor(e) rezultatima koji se, kao cjelina objavljena u knjizi „odlikuju trijeznošću u pogledu teme i gotovo suzdržanošću u pogledu zaključaka“.

No, ova se knjiga izdiže iz jednostavnog zbroja sastavnica znanstvenog projekta upravo zahvaćajući u srž pogleda na predmet, načina ispitivanja odnosno shvaćanja kakvo se do sada u nas nije činilo u akademskim istraživanjima glazbe. Knjiga nije samo važna kao iscrpno prezentiranje istraženih polja, nego i kao stav i prilagodba znanstvenih disciplina fokusu na fonografske zapise koji prelaze i granice raznovrsnih podjela u glazbi, ali i granice nacionalnog i državnog. Istom se u opsežnoj knjizi donosi i svojevrsna povijest, analiza i antropologija domaće glazbene kulture 20. stoljeća, pružajući i pogled u našu suvremenost, današnje prijepore u ophođenju s glazbenim nasljeđem prošloga stoljeća.

Knjiga se u neuobičajenu iskoraku, kako urednice izrijeком potvrđuju, „odmiče od zbornika radova prema jasno fokusiranoj multiautorskoj monografiji, odnosno – knjizi“. I premda se raznolikost i raznovrsnost pogleda i dosega u priložima 19 autora iz različitih zemalja u više od 30 članaka (tekstova) ipak je razvidna prevalencija autorskih priloga članova projektnog tima, a onda i (piramidalno) jasan koncept i artikulacija građe koja je bila u rukama triju urednica koje potpisuju autorski koncept knjige, njezino uređivanje, priređivanje tekstova.

Činjenica da je knjiga prvi pokušaj sustavnog (znanstvenog) dokumentiranja, analize i kontekstualizacije početaka hrvatske diskografske industrije te njezine uloge u oblikovanju glazbene kulture 20. stoljeća, sama po sebi ima znak važnosti, ne samo za glazbenu (muzikološku i etnomuzikološku) struku, nego i šire u smislu kulturološkog prikaza, a dragocjena je baza podataka koja obuhvaća snimke i ploče triju pionirskih domaćih tvrtki – Edison Bell Penkala, Elektroton i Jugoton, u doba šelak ploča, dakle do kraja 1950-ih, a od 1927. Upravo ta godina koja će se uskoro zaokružiti stoljećem, pokazuje i *kairos*, pravi trenutak objave publikacije, koja će imati i svoju elektronsku verziju i to u slobodnom pristupu, čime zasigurno svojevrsnim *evangelizacijskim* odnosom prema objavi zaslužuje dodatno poštovanje i pohvale autorsko-uredničkom timu.

Nagrada Milivoj Körbler

(za autorsko stvaralaštvo u području popularne glazbe)

Vjekoslava Huljić, za sveukupni dosadašnji rad

„Rodila sam se s perom u ruci i kroz život idem s perom u ruci. To je, zapravo, ostvarenje mog sna“, ovom je rečenicom Vjekoslava Huljić opisala svoj život i poziv u epizodi serijala *Zauvijek autor* Hrvatskog društva skladatelja posvećenoj splitskoj autorici i spisateljici.

S (trenutačno) 710 prijavljenih glazbenih djela, Vjekoslava Huljić jedna je od naših najplodnijih i, bez sumnje, komercijalno najuspješnija autorica hrvatske popularne glazbe. Rođena je u Tomislavgradu, odrasla u Splitu gdje završava temeljno obrazovanje te Pravni fakultet nakon čega uspješno polaže i pravosudni ispit. No, sudske spise i odvjetničke kancelarije zamijenila je za bilježnice s tekstovima i autorski rad, prvenstveno pisanje stihova na glazbu svog supruga Tončija. Osim za pjesme grupe Magazin s kojima je prvi put zakoračila u pop domenu, Vjekoslava je zaslužna i za poruke pjesama nekih od najpoznatijih glazbenih imena tijekom protekla četiri desetljeća poput Doris Dragović, Petra Graše, Jelene Rozge, Danijele Martinović, Olivera Dragojevića, Massima, Tedija Spalata, Nine Badrić, Vanne, Jole, Domenice, Zlatka Pejakovića, Gorana Karana, Borisa Novkovića, Madre Badessa i niza drugih.

Unatoč činjenici što je, kako sama kaže, „meridijanima udaljena od svjetala pozornice“, njezino je stvaralaštvo predstavljeno na brojnim pozornicama i platformama od čega svakako vrijedi istaknuti i četiri sudjelovanja u finalima Eurosonga, s Magazinom i Lidijom Horvat Dunjko (*Nostalgija*), Doris Dragović (*Marija Magdalena*), Vannom (*Strune ljubavi*) te Igorom Cukrovom (*Lijepa Tena*). Tome treba pridodati i nekoliko nagrada Porin i Cesarica za hit godine te hit autoricu godine.

Ipak, nije pogrešno napisati da najveća priznanja svog rada Vjekoslava Huljić kod publike osvaja svakodnevno budući da se njezine pjesme rado izvode i pjevaju u svim životnim prilikama, od rođenja djeteta preko vjenčanja do ispraćaja. Štoviše, brojni su izrazi iz njezina pera ušli u svakodnevnu upotrebu i jezik – književnica Julijana Matanović opisat će Vjekoslavu kao „vrlo pažljivu i promišljenu autoricu pri izboru naslova“, dok suprug Tonči to puno pragmatičnije objašnjava: „Kad neke svakodnevne riječi i izraze stavimo u kontekst glazbenog teksta, one mogu postati megahit!“.

Također, Vjekoslava Huljić autorica je songova za dva mjuzikla, a paralelno uz pop glazbu, uspješna je književna autorica brojnih romana za djecu te dvaju romana za odrasle. „Zadovoljna sam svojim radom, ali to ne znači da prestajem raditi jer čovjek je živ dokle god radi!“, zaključuje.

Nagrada Miroslav Sedak Benčić (za autorsko stvaralaštvo na području jazza)

Ivan Kapec, za album *Interlocari*

Nekako nenametljivo, a uvijek fokusirano i s uspješno ostvarenim glazbenim idejama gitarist i skladatelj Ivan Kapec, kroz tridesetak godina djelovanja na domaćoj glazbenoj sceni, postavio se kao jedan od nosećih stupova improvizacijske glazbe. Jazz u kontekstu glazbe Ivana Kapeca postaje preuzak pojam za opisati njegovo stvaralaštvo, ali njegov nesumnjivo jazzerski slobodni istraživački duh prožima jednako njegovu glazbu bližu pop strujanjima kao i onu u potpunom undergroundu.

Upravo je tim beskompromisnim pristupom „zarazio“ i povukao sa sobom mnoge naše ponajbolje jazz glazbenike okupljajući ih u raznim formatima od minimalističkog dua Sonic Diptych s bubnjarem Borkom Rupenom do većih sastava poput Capisconnea ili upravo aktualnog kvinteta. Glazbenike različitih usmjerenja je kroz kolektiv Sunrise Sessions povezao u jedan veliki krvožilni sustav koji je kroz Zagreb prenosio duh slobode i glazbenog istraživanja i međusobnog upoznavanja i prepoznavanja ljudi sa scene. Najbolji potvrda tog duha je možda i album Sunrise Sessions Isolation edition koji je okupio dvadesetak kreativnih glazbenika sa scene koji su izolirani u svojim domovima zajedno snimili album potpuno improvizirane glazbe.

Sljedećim projektom Locco Motion session postavio je klub Peti Kupe kao platformu za glazbenu nesputanu komunikaciju i istraživanje ujedno pretvarajući Peti Kupe u ozbiljan jazz klub kakav bismo možda naišli u Londonu ili Stockholmu. Kasnije Ivan okuplja Ivana Robana Križića, Borka Rupenu, Maria Bočića i Šimuna Matišića u svoj kvintet. U Artesuono studiju u Udinama, Stefano Amerio – inače redoviti suradnik izdavačke kuće ECM – snima njihov album *Crta* koji glazbena kritika proglašava jednim od najboljih domaćih jazz albuma, u međuvremenu Hrvoje Kralj zamjenjuje Ivana Robana Križića i Ivan Kapec vodi ponovo svoj kvintet u Udine i snima album *Interlocari* koji je mnogo više od same glazbe. Naime, Kapec nije samo glazbenik – kao klasični filolog i zaposlenik Zbirke rukopisa i starih knjiga Nacionalne i sveučilišne biblioteke – prevoditelj je s latinskoga, među ostalima, djela Rudera Boškovića, Frane Petrića, Renea Descartesa i Johannesesa Keplera. Tako je album *Interlocari* inspiriran upravo astronomskim djelom Johannesesa Keplera *Mysterium Cosmographicum*, objavljenim prvi put 1596. godine. U ovom djelu, Kepler raspravlja o proporcionalnim odnosima između orbita planeta unutar heliocentričnog sustava. Keplerova teorija temelji se na pravilnim geometrijskim poliedrima, koji su smješteni (*interlocari*) između orbita planeta, stvarajući matematički definirane odnose koji opisuju sunčev sustav. Te ideje na ovom albumu glazbeno se transformiraju u suvremenu jazz kompoziciju i improvizaciju.

Glazbena jazz kritika album je dočekala s oduševljenjem, ističući njegovu maštu, nesputanu kreativnost a opet i pitkost te zvuk i produkciju ravnopravnu sa svjetskim standardima, a posebno blisku sjevernoeuropskom senzibilitetu koji je svijetom proslavila najpoznatija europska jazz izdavačka kuća ECM. Stoga je vrlo jednostavno zaključiti da nagrada Miroslav Sedak Benčić apsolutno stiže u prave ruke. Čestitke Ivanu Kapecu i njegovu kvintetu!

Nagrada Franjo Ksaver Kuhač (za autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe)

Dunja Knebl, za sveukupni dosadašnji rad

Dunja Knebl, rođena u Zagrebu 1946. godine, iza sebe ima zaista osebujan životni put, ali i imponantnu ostavštinu koju je ostvarila, pogotovo iz glazbenog područja.

Neumorna je sakupljačica starih tradicijskih napjeva i eminentna interpretatorica hrvatske i svjetske etno glazbe. Veći dio života provela je u inozemstvu, gdje je radila kao prevoditeljica i djelatnica u međunarodnim organizacijama. Glazbom se počela baviti u zrelijoj dobi, početkom 90-ih nakon povratka u Hrvatsku. Posvetila se izvođenju zaboravljenih ili rijetko izvođenih tradicijskih pjesama, najčešće na izvornim dijalektima. Njezin izričaj prepoznatljiv je po jednostavnosti i autentičnosti, uz minimalnu instrumentalnu pratnju ili a cappella.

Na pozornici počela se pojavljivati za vrijeme studija (1968.) u predstavama Studentskog eksperimentalnog kazališta, no tada je (u svojim dvadesetima) odlučila da se neće profesionalno baviti glazbom. Nakon dvadesetak godina (1993.) ponovno je zapjevala pred publikom u zagrebačkoj dvorani KIC-a kada je predstavila pregršt narodnih međimurskih pjesama, koje je obradila prema notnim zapisima iz knjige Florijana Andrašeca: "Pučke popijevke iz Međimurja".

Usljedili su brojni nastupi najrazličitijih ozračja: komornih večeri u klubovima, samostalnih koncerata etno glazbe, regionalnim festivalima, nastupima kod predstavljanja knjiga, otvaranja izložbi i brojnim drugim prigodama... Često je sudjelovala u TV i radijskim emisijama promovirajući hrvatsku glazbenu baštinu. Također je u više navrata nastupila u okviru Međunarodne smotre folkloru u Zagrebu, te na sličnim smotrama tradicijskih napjeva. Osim u Hrvatskoj, treba istaknuti i značajna gostovanja u Južnoafričkoj Republici, SAD-u, Nizozemskoj, Irskoj, Slovačkoj, Švedskoj, Mađarskoj, Italiji, Portugalu, Švicarskoj, Belgiji, te u zemljama u našem okruženju.

Osim navedenog, gospođa Knebl je organizirala brojne radionice gdje uči, uglavnom mlade ljude, pjevati hrvatske i druge narodne pjesme. Do sad je snimila 25 albuma.

Londonsko izdanje World Music The Rough Guide iz 1999. preporučuje upravo Dunjin album *Iz globine srca* za upoznavanje s etno glazbom Hrvatske. Album *Tamo doli* odlično je ocijenjen od struke, a dobio je i međunarodna priznanja, te je dva mjeseca proveo na top listi World Music Charts Europe. Najznačajniji uspjeh postigla je albumom *Svilarica svilu prede*. To izdanje uvršteno je na jednu od najprestižnijih World music top lista na svijetu – Transglobal World Music Chart – (siječanj 2020). Zadnji album *Fauna* objavila je 2025. godine.

Dobitnica je Porina i mnogih vrijednih priznanja i nagrada, tijekom karijere surađivala je s eminentnim glazbenicima Hrvatske i svijeta.

Značaj Dunje Knebl u očuvanju i obnavljanju hrvatske tradicijske glazbene baštine od neizmjerne je važnosti. Ova nagrada Franjo Ksaver Kuhač – za autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe – potpuno zasluženno ide u prave ruke. Velike čestitke za sveukupni rad, uz 80. rođendan!

Nagrada Tomislav Simović (za autorsko stvaralaštvo u području primijenjene glazbe)

Stanko Juzbašić, za sveukupni dosadašnji rad

Ove je godine Hrvatsko društvo skladatelja prvi put uvelo Nagradu Tomislav Simović za autorsko stvaralaštvo u području primijenjene glazbe, čime je prepoznata važnost ove često zanemarene, ali iznimno značajne umjetničke discipline. Velik broj prijava iz različitih područja – od kazališne i filmske do konceptualne glazbe – jasno potvrđuje koliko je ova nagrada bila potrebna i dobrodošla.

Povjerenstvo za dodjelu nagrada našlo se pred zahtjevnim zadatkom: među brojnim kvalitetnim radovima uglednih i afirmiranih autora trebalo je izdvojiti dobitnika. Budući da se nagrada dodjeljuje prvi put, donesena je odluka da se njome oda priznanje autoru koji već desetljećima kontinuirano i snažno oblikuje područje primijenjene glazbe, osobito u kazalištu.

Ovogodišnji dobitnik je Stanko Juzbašić – skladatelj, intermedijalni umjetnik, multiinstrumentalist, inženjer elektrotehnike te profesor portugalskog jezika i književnosti, autor brojnih interdisciplinarnih projekata u Hrvatskoj i inozemstvu.

Samo u 2025. godini Juzbašić je autorskom glazbom obilježio niz zapaženih ostvarenja: kazališnu predstavu *Krležino divot-pismo*, čije autorstvo supotpisuje s redateljem Brankom Brezovcem; predstavu *Ribarske svade* prema Carlu Goldoniju, u režiji Krešimira Dolenčića; te radio-dramu *Noćni let* prema romanu Antoina de Saint-Exupéryja, u produkciji ORF-a i režiji Karla Markovicsa. Iz tog je projekta proizašao i istoimeni koncertni recital za pripovjedača, četiri glazbenika i živu elektroniku, izveden u bečkom Musikvereinu.

Ipak, značaj Stanka Juzbašića ne ogleda se samo u jednoj godini. Njegov dugogodišnji rad i posvećenost primijenjenoj glazbi ostavili su duboki trag u suradnjama s brojnim redateljima i produkcijama. Njegovo djelovanje nadilazi samo skladanje i izvedbu – on je ovoj umjetničkoj formi dao novu dimenziju, podižući je na visoku umjetničku razinu i potvrđujući njezin puni kreativni potencijal.

Čestitamo Stanku Juzbašiću na ovom zasluženom priznanju i želimo mu još mnogo inovativnih i inspirativnih projekata u kojima glazba susreće tekst, sliku, glumu i pokret.